

ध्वादिशक्त्यायवादे नायः तिरोहितावस्थेति भेदः ।
 “तदप्यध्वदासाद्य माहेन्द्रं लक्षणेति” प्राणा
 दध्वंसिरे गात्रं तक्षन्मो च प्रिये हते” भट्टिः । आर्षे
 कश्चित् प० “भूतो देवानामग्नौदुग्धरूपो ध्वंसेत्युच्चै
 स्त्रिःश्रुतेन स्तरेण” भा०ष्या० ७८५० । साहित्यादिभावे
 च “कथा विवर्णां मलिना पांशुध्वस्तशिरोरुहा” भा०
 व० ६४५० “रविजेन बुधे ध्वस्ते” ट० सं० १७५०

ध्वस्मन् ति० अन्तर्भूतण्यर्थे ध्वन्स-कनिन् । ध्वंसकारके ।

“तेन ह्येतेन ध्वसा दैतवन्देजे” शत०ब्रा० ११५।४।८

“ध्वसा पापध्वंसनः” भा०

ध्वस्मन् न० ध्वंसतेऽत्र धन्स वा० आधारे क्यु । ध्वंसनस्थाने

“मायुं ध्वसनावधिप्रिताः” ऋ० १।१६।४।२८

ध्वसन्ति पु० ध्वन्स-भित् क्तिञ् । अग्नौदप्रसिद्धे ऋषिभेदे

“यामिध्वंसनिं पुरुषनिमारतम्” ऋ० १।१२।१।६ “ध्वस-

नि मेतत्संघं पुरुषनिमेतन्नामानं च ऋषिमारतम्” भा०

ध्वसिर ति० ध्वन्स-किरिच् । नाशप्रतियोगिनि “सं

भूम्या अन्ता ध्वसिरा अदृष्टत” ऋ० ७।८।१।२ “ध्वसिराः
 सैनिकैर्ध्वस्ताः” भा० ।

ध्वस्त ति० ध्वन्स-कर्त्तरि क्त । नाशप्रतियोगिनि अयः-

२पतिते श्रुत्युते गतिते च अमरः । “येन ध्वस्तमनो
 भुवा” सा०द० । ध्वन्सधातो उदा० ।

ध्वस्ति स्त्री ध्वन्स-भावे क्तिन् । ध्वंसे नाशे । कर्माणि

ध्वंसन्तेऽत्र आधारे क्तिन् । कर्मक्षयाधारे विद्याभेदे ।

“कर्मणां शुभदुष्टाणां जायते फलसंघयः । ध्वंसोऽपकृ-
 षायत्यं यत्र सा ध्वस्तियत्ये” मार्कण्डेयपु०

ध्वस्मन् ति० अन्तर्भूतण्यर्थे ध्वन्स-वा०मनिन् क्तिञ् । ध्वंसके

“न ध्वस्मानस्तन्वी रेप आधुः” ऋ० ४।६।६ “ध्वस्मानो

ध्वंसकाः” भा० भावे मनिन् क्तिन् । २ध्वंसे ध्वस्मन्त् ।

ध्वस्मन्त्वत् ति० ध्वसा ध्वंसोऽस्त्यस्य मतप् । १ध्वंसवति

“स त्वा ध्वस्मन्त्वद्भ्येत” ऋ० ७।४।८। २उदके निघ० ।

ध्वस्म ति० ध्वन्स-रक् । १नष्टे अन्तर्भूतण्यर्थे ध्वन्स-रक् ।

ध्वंसके “कस्य ध्वसा भवथः रस्य वा नराः” ऋ० १०।४०

१। “ध्वसा ध्वंसको मरणः” भा० औप्याने आच ।

“ध्वसा अपिपयन् युवतीर्कृत्याः” ऋ० ४।१८।७ “ध्वसाः

कुबध्वंसिका युवतीः” भा० । १राजभेदे पु० “ध्वस्योः

पुरुषन्त्यो वा सहस्राणि” ऋ० ८।५।८।१ “ध्वसः

कसिद्वाजा पुरुषमनिध कश्चित्, तयोः । अन्ते तरेतवोगविव

क्षया द्विवचनम्” भा० ।

ध्वान् पु० ध्वन्-भावे षञ् । १यन्दे अमरः । “ध्वानेन योपांशु

वा पत्नीः संयाजयन्ति” आपस्तम्बसू० । पत्नीसंयाज-

प्रकारस्य कात्या० श्रौ० २।७।१ कण्डिकादौ दृश्यः ।

ध्वानायन पुंस्त्री ध्वन्यर्थेर्गोलापत्यम् अन्ता० फः ।

ध्वन्निर्गोलापत्ये स्त्रियां ङीप् ।

ध्वान्त न० ध्वन्-क्त । ध्वन्सालोत्थादिना या०अन्त्यकारे नि० ।

१तमसि अमरः । अन्यत्र ध्वनित इत्येव शब्दयुक्ते ।

ध्वान्तमस्त्यस्य अच् । २तमःप्रधाने नरकभेदे च शब्दार्थचि०

१मरुद्भेदे घुनिशब्दे यजु०वाक्यं दृश्यम् “ध्वान्तिरि सर्व-

पापघ्नं प्रणतोऽपि दिवाकरम्” सूर्यनतिः ।

ध्वान्तवित्त पु० ध्वान्ते वित्तः प्रथितः । खद्योते शब्दरत्ना०

ध्वान्तशातव पु० ध्वान्तस्यान्त्यकारस्य शातवः । १सूर्ये शब्दार्थं

२ध्वान्तौ शब्दौ च शब्दार्थचि० । तद्ग्रन्थे ४श्वेतवर्णे

पु० शब्दच० । ध्वान्तारातिप्रभृतयोऽपि सूर्योदौ ।

“ध्वान्तिरि सर्वपापघ्नम्” सूर्यनतिः । [हारा० ।

ध्वान्तोन्मेष पु० ध्वान्ते उन्मिषति उद्-मिष अच् । खद्योते

ध्वं कौटिल्ये आ०पर०सक०अनिट् । ध्वरति अध्वार्णीत् द्वार

दध्वर्य । “ध्वंभीषा युधि सायाभिः” भट्टिः “कुटिली-

करणे सक० “आदध्यमेवैतया ध्वरति” तैत्ति०ष० २।५।८।६

ध्वण शब्दे ध्रुणवत् सर्वम् ।

इति श्रीतारानाथतर्कवाचस्पतिभट्टाचार्य सङ्कलिते वाचस्पत्ये

धकारादिशब्दार्थसङ्कलनम् ।